

Even uw aandacht...

Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.

Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.

Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van boekjes voor opvoering beslist.

Veel leesplezier!

KONING KRONOS LACHT NIET MEER

PERSONAGES

Koning Kronos
Lakei 1
Lakei 2
Thoor, de nar
Ringaga, de tovenaar
Boke
Bram
Heraut (fig.)
Raka, de draak
Kandidaten (fig.)

DECOR

Zetstukken : Afwisselend - Paleiszaal
- Bos met ingang van spelonk
- Bos met rotsformaties

1.

(In de paleiszaal. Troon, baldakijn, spiegel... Koning Kronos staat voor de spiegel. Twee lakeien staan verdekt opgesteld en slaan hem voorzichtig gade. De koning trekt allerlei pijnlijke grimassen, kreunt en sakkert. Hij maakt een potsierlijke indruk, maar beseft het niet.)

KONING : Ik.. Ik kàn het niet meer... Ik kàn het niet meer...

LAKEI 1 : Wat kan hij niet meer?

LAKEI 2 : Wel zie je dat dan niet?

LAKEI 1 : Nee. Jij wel?

LAKEI 2 : Ssht! Zwijg!

KONING : (*radeloos*) Het gaat niet meer, het gaat niet meer. Hoe ik het ook probeer... het lukt me niet. Vroeger was ik altijd vrolijk. Hoe is het mogelijk! (*verzinkt in somber gepeins*)

LAKEI 1 : Wat is mogelijk?

LAKEI 2 : Maar begrijp je 't dan nog niet, domkop?

LAKEI 1 : Nee. Jij wel?

LAKEI 2 : Onze koning Kronos kan niet meer lachen. En volgens mij moet daar een wetenschappelijke verklaring voor bestaan.

LAKEI 1 : Kan hij niet meer lachen? Laat me niet lachen. En sinds wanneer kan hij niet meer lachen?

LAKEI 2 : Sinds enkele weken...

LAKEI 1 : Maar dat is om te huilen! Heeft hij verdriet?

(*Thoor, gekleed als een echte nar, komt op. Hij is heel vrolijk.*)

THOOR : Dag sire.

LAKEI 2 : Ssht! Daar heb je Thoor!

LAKEI 1 : Misschien kan hij koning Kronos weer aan het lachen brengen.

LAKEI 2 : Daar is hij al dagen mee bezig. Maar zonder resultaat.

THOOR : *(tot de koning die nog altijd droevig voor zich uitstaart)* Je ziet er stralend uit, sire!

KONING : Ik zie er helemaal niet stralend uit! Ik zie er uit als een regenbui.

THOOR : Dan heb ik goed nieuws voor u, sire. Na regen komt zonneschijn.

LAKEI 1 : Niet altijd. Het kan ook gaan waaien.

LAKEI 2 : Ssssht!

KONING : Hou me niet voor de gek, sakkerse nar! Trouwens, ik kan je gezelschap missen als kiespijn.

THOOR : *(tot publiek)* Hij lacht als een boer die kiespijn heeft. Oh nee, ik was even vergeten dat hij niet meer kon lachen. En sire, weet u nu al hoe het komt dat u in niets meer plezier vindt?

KONING : Dat heb ik je al honderd maal verteld!

THOOR : En ik ben het al honderd maal vergeten, sire. Het spijt me, sire.

KONING : Ik kan niet meer lachen omdat de mensen er allemaal zo droevig bijlopen. Kom ik op een receptie, dan praten de genodigden enkel over gewichtige zaken. Loop ik door de gangen van mijn paleis, dan ontmoet ik niets dan ontevreden en knorrige bedienden. Mijn tuinman ligt de ganse dag in het prieel te slapen in plaats van zich om de bloemen en planten te bekommeren. Om dan te zwijgen over het dagelijks nieuws in de krant.

Het is zo ver gekomen dat de mensen met hun hoofd naar de grond gekeerd lopen. Ze kijken niet meer naar de blauwe hemel en het laat hen onverschillig of de zon achter de wolken blijft of niet. *(De koning kijkt naar omhoog, doet een paar passen en struikelt.)*

THOOR : Oppassen dat u niet valt sire, want dan bezeert u zich misschien sire, en daar zult u niet om kunnen

lachen. (*tot publiek*) Oei. Ik was alweer vergeten dat koning Kronos...

KONING : Het is verschrikkelijk, het is verschrikkelijk.

THOOR : Waarom kijkt u niet wat naar TV, sire?

KONING : Dat heb ik gedaan. Gisteren nog.

LAKEI 1 : Ik wist niet dat onze koning TV keek.

LAKEI 2 : Shhht!

THOOR : Uitstekend, sire. En wat zag u dan?

KONING : Ik zag een zaal vol met ministers... die aan een grote tafel zaten. Ze waren allemaal druk aan het praten... maar ze zagen er zo bezorgd en ernstig uit dat ik er bang van werd. Maar het ergst van al, Thoor, het ergst van al was dat ik aan het hoofd van de tafel ook mezelf zag.

THOOR : Dat is toch niet erg sire, zo hoort dat toch.

KONING : Ik... ik zag er nog bedrukker uit dan alle anderen.

THOOR : Dan had u best al die ministers weggestuurd, sire.

KONING : En dan zou ik alleen overgebleven zijn. Alleen in die grote, sombere zaal. Waar nooit een straaltje zon naar binnen valt.

THOOR : (*zeer gewichtig*) Hmm!

KONING : Wat zeg je?

THOOR : Hmm! Sire, ik heb goed nieuws voor u, sire.

KONING : Hou op met dat sire sire sire. Wat voor goed nieuws heb je mij te melden?

THOOR : Heu... wacht. Even nadenken.

KONING : Het is niet waar! Hij is 't alweer vergeten. Thoor, dat geheugen van jou is een echte zeef.

THOOR : Welk geheugen, sire? Heu... Ha ja. Sire, ik ben er zeker van dat ik u binnen de vijf minuten aan het lachen kan brengen.

KONING : Daar ben ik helemaal niet zeker van.

THOOR : Geduld sire, geduld. Rome is ook niet op één dag gebouwd.

LAKEI 1 : Rome? Wie is Rome?

LAKEI 2 : Dat is de hoofdstad van Italië, domoor.

(Thoor toont afbeelding van drommedaris aan de verbaasde koning.)

THOOR : Sire, als u de naam van dit dier kunt raden, sire, dan bent u al uw zorgen kwijt en dan gaat u lachen zoals nooit tevoren.

(Koning fronst ongelovig de wenkbrauwen.)

LAKEI 1 : Ik weet het! Dat is een kameel.

LAKEI 2 : Dat is helemaal geen kameel, kemel! Dat is een drommedaris.

LAKEI 1 : Een dommedaris?

LAKEI 2 : Een drommedaris, domoor! Een drommedaris heeft één bult en een kameel heeft twee bulten.

LAKEI 1 : Dus als ik tegen de muur loop en ik heb een bult op m'n hoofd, dan ben ik een dommedaris. En als ik twee bulten op m'n hoofd heb, dan ben ik een kameel.

LAKEI 2 : Shhht!

KONING : *(geërgerd)* Dat is een drommedaris natuurlijk. Dat weet toch iedereen.

THOOR : Proficiat, sire. Heel goed geraden, sire.

KONING : Ja en dan? Ik moet daar helemaal niet om lachen.

THOOR : Maar sire, een drommedaris heeft een bult en ik dacht sire, ik dacht..

KONING : Wat dacht je dan?

THOOR : Dat u zich een bult zou lachen, sire.

KONING : Als je niks beter weet, Thoor, dan zal ik van je narrenhoofd een bult maken!

THOOR : Nee sire, niet doen sire, kalmeer u sire, ik heb nog een wondermiddel sire, al wat u hoeft te doen is mij gewoon achterna te zeggen.

KONING : Achterna zeggen? Wat ben je nu weer van plan?

LAKEI 1 : Achterna zeggen? Wat zou Thoor daar wel mee bedoelen?

LAKEI 2 : Hou toch eens een seconde je mond!

THOOR : Ja precies, sire. Herhaal gewoon wat ik zeg. Hum!

KONING : Hum.

THOOR : Hum Hum.

KONING : Hum Hum.

THOOR : Ik lig.

KONING : Ik lig.

THOOR : En de verleden tijd van ik lig, sire?

KONING : De verleden tijd van ik lig is... Ik lag.

THOOR : Proficiat sire.

KONING : Proficiat sire... Maar verdorie! Waarom wens je mij proficiat, uilskuiken?

THOOR : Wel omdat u lacht! U hebt het zelf gezegd: ik lag.

LAKEI 1 : Ja, dat is waar. Wat is die nar toch een verstandige knaap!

LAKEI 2 : Jij hebt het verstand van een garnaal, jij!

LAKEI 1 : (*trots*) Werkelijk? Zijn garnalen dan ook zo verstandig als ik?

KONING : Maar... maar ik lach helemaal niet!

THOOR : Dat is vreemd, sire. Daarnet zei u toch... heu... ja, wat zei u nu ook alweer... Enfin, het geeft niet sire. Kijk, ik heb een prachtig voorstel sire, een voorstel sire, waar u versted van zult staan, sire.

KONING : Dat zou mij verwonderen. En ik heb je al gezegd op te houden met dat eeuwig "sire". Sire sire sire sire! Je bent net een mislukte zangvogel.

LAKEI 1 : Een mislukte zangvogel. Hahahahaha! Wat heeft onze koning toch gevoel voor humor!

THOOR : Het spijt me, sire... Heu, u weet toch dat ik heel graag lach.

KONING : (*kregelig*) Ja, dat weet ik. Jij lacht heel graag.

THOOR : Ik lach heel graag, ik lach heel veel en ik lach héél hard. Hahahahahaaha! (*schatert*)

KONING : Is het soms je bedoeling mij belachelijk te maken, onbeschaamde vlerk?

THOOR : Helemaal niet, sire. Ik zou niet durven sire, maar zoals u weet sire, kunt u niet meer lachen, sire en ik wel.

KONING : (*wanhopig, woedend*) Siresiresiresiresire!!! En dan?!!

THOOR : De oplossing is heel eenvoudig, sire. Heu... ik neem uw plaats in op de troon.

KONING : Wàt?!

LAKEI 1 : We gaan misschien een nieuwe koning krijgen!

(Lakei 2 geeft zijn collega een duw.)

THOOR : Ik word uw koning en u wordt mijn nar en dan MOET u wel lachen, sire, omdat het uw taak zal zijn.

LAKEI 1 : Een schitterend plan! Leve de nieuwe koning!

KONING : Wel jij brutale vlegel! Wat verbeeld jij je wel?! Wou jij je koning zomaar aan de dijk zetten?

THOOR : (*eerst pruilend*) Ook goed sire, dan niet... Heu... sire?

KONING : Ja!

THOOR : Ik beschik nog over een ander wondermiddel.

KONING : Die wondermiddelen van jou kunnen me gestolen worden. Ik ben het beu!

THOOR : Geduld, sire. Kijk. (*Thoor haalt doosje tevoorschijn met daarin een soort poeder*)

KONING : (*nieuwsgierig*) Wat is dat nu weer?

LAKEI 1 : Ja, wat heeft hij daar?

LAKEI 2 : Sssht!

THOOR : Toverpoeder.

KONING : Toverpoeder?!

LAKEI 1 : Toverpoeder?

LAKEI 2 : Toverpoeder bestaat helemaal niet! Toverpoeder... dat is wetenschappelijk niet verantwoord.

THOOR : Mijn toverpoeder heeft wel een naam, sire. Het wordt ook lachgas genoemd.

(Thoor werpt de doos (of ampule) op de grond. Een rookwolk stijgt op. Iedereen krijgt een onweerstaanbare hoestbui. De tranen springen de koning in de ogen.)

KONING : Kom hier, stuk ongeluk! Mijn ogen branden als hellevuur! Als ik je in m'n handen krijg, zal ik je wondermiddelen!

THOOR : *(vluchtend, jammerend)* Oei oei sire, maakt u zich niet zo boos, sire, het was maar om te lachen sire, het was maar om te...

(Koning probeert hem te schoppen. Dan rent hij samen met Thoor en de lakeien in het wilde weg. Muziek. Allen af. Het koor komt op. Er wordt gezongen.)

Sire Sire Sire
 Hoe kunnen we u plezieren
 Met grollen, grappen en koddige verhalen
 Maar waar moeten wij die blijven halen?
 Laat ons roepen: help de koning, Thoor!
 Waar anders dient de hofnar voor?
 Sire Sire Sire
 Hoe kunnen we u toch plezieren...
(Koor af.)

2.

(Schemering, geheimzinnig licht. RINGAGA zit aan de ingang van een soort spelonk of hol. Of op een rotsblok aan de rand van het bos. Hij is een bizar uitziende man (vb. lange baard, misvormde neus). Hij kan bepaalde tics hebben. Hij draagt aan elke vinger een ring van een verschillende kleur. Met een ingewikkelde beweging blinkt hij regelmatig een of andere ring op.)

RINGAGA : *(tot de zaal)* Ha ha ha! Weten jullie hoe ik heet? Nee? Dat dacht ik al! Ha ha ha! Ik heb nochtans een héél gewone naam... Ringaga heet ik. Ringaga! En kan er iemand zeggen waarom ik zo heet? Wàt?! Wat zeg jij daar?! Omdat ik gaga ben? Nee nee vriendje, hoe kom je daar bij!? Zo simpel is dat niet! Maar zie je dit? *(Hij toont zijn beringde vingers.)* Dit zijn de meest ongelooflijke en kostbaarste ringen die je je maar kunt indenken. En weten jullie waarom? Nee? Dan zal ik het jullie maar vertellen. *(Hij blinkt een ring op.)* Elke ring is voor mij een geheime boodschapper! Een soort van mysterieuze telefoon. Elke ring kan mij laten horen wat mensen of dieren zeggen binnen een straal van twintig kilometer. *(Hij springt op, kijkt met vlamme blik de zaal in en wijst iemand aan.)* Jij! Ha haaaa! Jij gelooft me niet! Ik zie het aan je ogen! En aan je neus. Wel, dan zal ik mijn gele ring eens laten tonen wat hij zoal kan! *(Hij prevelt een formule, maakt theatrale gebaren en draait aan zijn gele ring. Onmiddellijk weerklinkt het geloei van een koe. Kan evt. ander dier zijn.)* Ha Bella, ben jij het? Wat? Wat zeg je? *(Opnieuw geloei.)* Hahaha! Ben jij de mooiste koe van het westelijk halfrond? Geloof je dat werkelijk? *(Geloei.)* Zo, ook van het oostelijk halfrond! Hahaha! Dat zal ik dan maar geloven! Nu goed, tot ziens hoor Bella! Daag! Zo. Wat denken jullie daarvan? En er is nog meer! *(speelt met z'n ringen)* Welke kleur verkiezen jullie? Groen zeker? Dat dacht ik al, daar hou ik ook het meeste van! *(Hij draait aan de groene ring. We horen het gekras van een kraai.)* Krana? Krana de kraai? *(Bevestigend gekras.)* Wat zeg je daar, Krana? Zangvogel? Denk je dat jij een zangvogel bent? Ha ha ha! Dan moet je toch nog veel oefenen, hoor Krana! *(Gekras. Dag Krana! Ho ho!)* Heb je nu ooit van je leven! Zo'n verwaande oude

dame... Wel wel! (*Er weerklinken stemmen. Ringaga springt op.*) Hé, wat krijgen we nu? Horen jullie dat ook? Ik hoor stemmen zonder dat ik aan een van mijn ringen heb gedraaid. Dat betekent dus dat er iemand hier naartoe komt. Daar moet ik het fijne van weten!

(*Ringaga verbergt zich in spelonk of achter rotsblok. Boke en Bram op. Boke met plannetje in haar hand. Ze kijken in het rond, het is duidelijk dat ze de weg kwijt zijn.*)

BOKE : Volgens mij is het hier naar links, Bram.

BRAM : Maar nee Boke, ik heb het gevoel dat we heel de tijd in een cirkel lopen! We moeten naar rechts hier... Denk ik.

BOKE : Bram, ik word bang.

BRAM : Bang? Waarom zou jij bang moeten zijn, Boke? Ik ben toch bij jou en ik ben reuzesterk. (*stroopt mouwen op, toont forsbal*)

BOKE : Maar het wordt al donker en er wonen misschien wilde dieren in het bos.

BRAM : Die dieren doen geen kwaad aan de mensen. Gewoonlijk is het omgekeerd! Laat me dat plannetje nog maar eens bekijken.

(*Boke geeft hem het plan, Bram schudt bedenkelijk het hoofd.*)

BRAM : (*zuchtend*) Dus jouw oom, die lakei is op het kasteel van koning Kronos, heeft dit plan uitgetekend. Opdat wij hem een bezoek zouden kunnen brengen. En aan de hand van al die krabbels zouden wij dus de weg naar het kasteel moeten vinden!

BOKE : (*pruilend*) Ik kan er ook niet aan doen dat mijn oom niet erg snugger is. Hij bedoelde het toch goed.

BRAM : Dat weet ik wel, Boke. Sorry hoor. Als we nu eens rechtsomkeer maakten en..

(Ringaga met formidabele sprong op. Bram en Boke deinzen achteruit.)

RINGAGA : Dan komen jullie terecht in het donkerste gedeelte van het woud waar spinnewebben hangen die je zodanig in de neus kriebelen dat jullie niet meer kunnen stoppen met niezen. *(Hij niest, Boke en Bram schrikken hevig.)* Waarom schrikken jullie zo? Nee! Shhht! Niets zeggen! *(ijdel)* Jullie zijn natuurlijk stomverbaasd om midden in het woud zo'n knappe kerel als ik te ontmoeten... Is het niet?!

BOKE & BRAM : *(aanzetend)* Nee heu ja, heu mijnheer..

RINGAGA : Rrrrrrrrrringaga! De sprookjesprins waar elk meisje dolgraag mee zou trouwen! Alleen jammer dat er aan mijn vingers geen plaats meer is voor een trouwring! Ho ho! En hoe zit dat met jullie, kleine bosmieren? Zijn jullie hier naartoe gekomen om een foto van mij te maken die je dan boven je bed kan ophangen?

BRAM : Nee mijnheer Ringaga, wij..

RINGAGA : Wat?! Nee? *(laat ontstemd geknor horen)* Ik weet het wel, jullie willen de oom van Boke bezoeken die lakei is op het kasteel van koning Kronos, maar jullie zijn de weg kwijtgeraakt.

BOKE : Hoe... hoe kent u mijn naam?

RINGAGA : Ik ken alles.

BRAM : En hoe weet u dat wij verdwaald zijn?

RINGAGA : Ik weet alles.

BOKE : Kent u ook mijn oom?

RINGAGA : Jouw oom? Ho ho! En of ik hem ken! Een kei van een lakei, dat moet ik toegeven. Wil je hem even aan het woord horen, Boke?

BOKE : Maar mijnheer Ringaga, hoe kan dat nu?

BRAM : Ja, dat is toch onmogelijk? Haar oom is hier toch niet?

RINGAGA : Bij Ringaga is niets onmogelijk. Let maar op!
(*Hij draait aan een ring.*)

STEM LAKEI 1 : ... Dat is dan weer de zoveelste teleurstelling van onze koning... A propos collega, ik vraag mij af waar Boke en haar vriendje blijven.

(*Boke en Bram laten een gil.*)

BOKE : Oom Isidoor!

BRAM : Waah! Dat is toverij!

RINGAGA : Ja, ik ben een tovenaar. De grootste tovenaar aller tijden! (*Hij draait opnieuw aan zijn ring.*)

STEM LAKEI 1 : Ik had nochtans een heel duidelijk plannetje naar Boke opgestuurd. Zodat ze zonder enige moeite de weg naar het kasteel zou kunnen vinden! Maar misschien is Boke wel braambessen aan het plukken.

BOKE : (*giechelend*) Het is zomer! Dan zijn er nog geen braambessen!

RINGAGA : Ho ho, dat hadden jullie niet verwacht hé?

BRAM : Dus bent u echt een tovenaar?

RINGAGA : Twijfel je daar nog aan? Of moet ik een van mijn toverringen aan je ongelovige neus hangen? En ik ben ook helderziende! Oom Isidoor heeft jullie uitgenodigd zodat jullie het kasteel van koning Kronos kunnen bezichtigen.

BOKE : Zo is het, mijnheer Ringaga.

RINGAGA : Maar weten jullie wel wat er aan de hand is op het kasteel?

BRAM : Nee. U wel?

RINGAGA : (*ontstemd knorrend*) Zou je jezelf nu niet in een boomstronk veranderen?! Ik heb toch al gezegd dat ik alles weet!

BOKE : (*verschrikt*) Wat scheelt er dan, mijnheer Ringaga?

(Ringaga trekt pijnlijke grimas, schudt bedenkelijk het hoofd.)

BOKE : *(ongerust)* Er is toch niets met oom Isidoor?

RINGAGA : *(zuchtend en steunend)* Nee nee nee.

BRAM : Ik geloof dat er toch iets ernstigs aan de hand is, Boke.

RINGAGA : Iets héél ernstigs. Koning Kronos kan niet meer lachen.

BOKE : Niet meer lachen? Maar dat moet verschrikkelijk zijn!

BRAM : Is de koning dan ziek?

RINGAGA : De meeste mensen uit zijn omgeving zijn veel te ernstig geworden. Sommigen werken zich elke dag te pletter, zodat ze telkens doodmoe zijn en in niets nog plezier kunnen vinden. Weer anderen zitten heel de tijd te suffen, of te kankeren, of gewoonweg ontevreden te zijn.

BOKE : Oom Isidoor is toch een vrolijk man?

RINGAGA : Hij wel en Thoor de nar ook. Maar dat zijn uitzonderingen. Wist je dat veel hovelingen heel de tijd zo ongelukkig zijn omdat ze enkel dingen willen lezen over oorlogsgeweld en rampen? De gedachten van die mensen zijn zo somber dat ze eronder gebukt gaan. Ze lopen voorover, kijk, zo! *(Ringaga buigt zich voorover, loopt op koddig aandoende wijze over de scène.)* Met hun zwartkijkerij hebben ze de koning besmet! En ondertussen vergeten ze te leven. Kijk omhoog en wat zien jullie? *(Zij kijken alle drie omhoog.)*

BRAM : De kruin van een boom.

BOKE : Het nest van een vogel.

RINGAGA : Het kan van alles zijn! De warme lach van de zon... Het mannetje in de maan dat naar je knipoogt... Een vlucht eenden die je luidruchtig wil begroeten... of de hemel, blauw als de ogen van al die meisjes die op Ringaga verliefd zijn. Ho ho!

BOKE : Gaat u koning Kronos dan niet helpen?

RINGAGA : *(knorrend)* Rrrrrrrr... nee!

BOKE : Maar waarom niet?

BRAM : Die arme man moet toch geholpen worden!

RINGAGA : Hij had maar geen koning moeten worden! Koning worden... betekent moeilijkheden op je hals halen. Voor geen honderd ringen ter wereld zou ik in zijn plaats willen zijn.

(Boke en Bram knipogen naar elkaar, maken samenzweerderig gebaar)

BOKE : U bent in zekere zin familie van de koning!

RINGAGA : Ik?!

BOKE : Ja, u bent van koninklijke bloede. U hebt zelf gezegd dat u een sprookjesprins bent.

BRAM : Hij heeft dat niet alleen gezegd, hij is het ook!

BOKE : Een echte sprookjesprins.

BRAM : Waar elk meisje verliefd op is.

RINGAGA : *(gevlaid, wat verlegen)* Hmm. Hmm. Hoe zeggen jullie dat? Spreek eens wat luider, ik hoor de laatste tijd niet zo goed meer.

BOKE : Mijnheer Ringaga is een sprookjesprins!

BRAM : De knappe koning van het woud.

RINGAGA : *(tevreden knorrend)* Hm hmm, ja, dat is eigenlijk waar, hmm hmm, als je 't zo bekijkt, ja, dan ben ik werkelijk familie van koning Kronos, ja ja... Ho ho! Er bestaàt een middel om de koning weer aan het lachen te brengen! Slechts één middel... Maar dat is Ringaga's geheim. En ik weet niet of ik jullie dat wel ga verklappen.

BOKE & BRAM : Jaa!

BOKE : Toe mijnheer Ringaga, wij menen het toch goed met de koning! En mijn oom is lakei op zijn kasteel!

BRAM : En u bent uiteindelijk familie van hem.

RINGAGA : *(wandelt in het rond, na lange pauze, ernstig)* Nu goed dan. Koning Kronos wordt weer vrolijk als hij zichzelf zal zien in de groengrijsroodgele schubben van de staart van rauwe Raka!

BOKE : Hé zeg! Daar kan ik kop noch staart aan krijgen!

BRAM : De staart van... van rau ra ra..

RINGAGA : Raka!

BOKE : Is dat soms een dame?

BRAM : Of een heer?

RINGAGA : *(dondert)* Raka is een draak!!

BRAM & BOKE : Dr..dr..draak?

RINGAGA : *(grimmig)* Hij woont in een hol onder de laatste van de zeven bergen die grenzen aan dit bos.

BOKE : *(aarzeland)* En Raka zou koning Kronos weer aan het lachen kunnen brengen?

BRAM : En moet de koning dan zelf naar de draak toegaan?

RINGAGA : Ho ho natuurlijk niet! Eén slag van Raka zijn staart en de koning vliegt als een vogel hoog boven de bomen van het bos! Maar luister. Vroeger woonde Raka op de toren van het belfort. Het zonlicht weerkaatste in de schubben van zijn staart en zorgde voor een wonderlijk en kleurrijk schouwspel. De mensen in de straat keken naar Raka op, ze waren blij met hem, omdat hij een symbool was van de zon, de warmte en de vrijheid. *(somber)* Tot het belfort afgebroken werd en plaats maakte voor een modern flatgebouw. Toen moest Raka wel verhuizen. Hij trok zich terug in het bos en liet niets meer van zich horen. Maar hij is er nog! En de schubben van zijn staart zijn nog altijd kleurige toverspiegels. Wie zichzelf erin bekijkt, kan niet anders dan opgeruimd en vrolijk worden.

BOKE : Heeft... heeft de draak vele schubben?

RINGAGA : Honderden.

BOKE : Zou hij er niet eentje willen verkopen?

RINGAGA : Hohoho! Wat geeft een draak om geld? Niks!

BRAM : Zou hij er misschien eentje gratis weggeven?